

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/upamietnianie/biezaca-dzialalnosc-biu/129722,Czlonowie-Warszawskiego-Towarzystwa-Cyklis-tow-upamietnieni-Warszawa-18-grudnia-2.html>
2022-05-17, 13:06

Członowie Warszawskiego Towarzystwa Cyklistów - upamiętnieni - Warszawa, 18 grudnia 2020

Członowie
Warszawskiego
Towarzystwa Cyklistów
- upamiętnieni

Członowie
Warszawskiego
Towarzystwa Cyklistów
- upamiętnieni

Członowie
Warszawskiego
Towarzystwa Cyklistów
- upamiętnieni

Członowie
Warszawskiego
Towarzystwa Cyklistów
- upamiętnieni

Członowie
Warszawskiego
Towarzystwa Cyklistów
- upamiętnieni

Członowie
Warszawskiego
Towarzystwa Cyklistów
- upamiętnieni

Członowie
Warszawskiego
Towarzystwa Cyklistów
- upamiętnieni

Członowie
Warszawskiego
Towarzystwa Cyklistów
- upamiętnieni

Członowie
Warszawskiego
Towarzystwa Cyklistów
- upamiętnieni

18 grudnia 2020 r. o godzinie 12.00 prezes Warszawskiego Towarzystwa Cyklistów Pan dr hab. Jan Bestry oraz Dyrektor Biura Upamiętniania Walk i Męczeństwa Instytutu Pamięci Narodowej Pan Adam Siwek złożyli kwiaty pod nową tablicą upamiętniającą udział członków Warszawskiego Towarzystwa Cyklistów w walkach o Warszawę u boku Armii Ochotniczej 1920 r. Kameralna uroczystość odbyła się przed siedzibą WTC przy ul. Jerzego Waldorffa 34 w Warszawie.

Członowie
Warszawskiego
Towarzystwa Cyklistów
- upamiętnieni

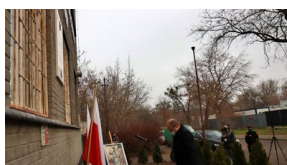
Podczas przemówienia, dyrektor BUWiM zwrócił uwagę na rolę organizacji społecznych w boju o Polskę. Ich rola była nieodzownym elementem walk o niepodległość. Upamiętnienie zostało dofinansowane ze środków Oddziałowego Biura Upamiętniania Walk i Męczeństwa IPN w Warszawie.

Członowie
Warszawskiego
Towarzystwa Cyklistów
- upamiętnieni

Członowie
Warszawskiego
Towarzystwa Cyklistów
- upamiętnieni

Członowie
Warszawskiego
Towarzystwa Cyklistów
- upamiętnieni

Członowie
Warszawskiego
Towarzystwa Cyklistów
- upamiętnieni

Członowie
Warszawskiego
Towarzystwa Cyklistów
- upamiętnieni

Członowie
Warszawskiego
Towarzystwa Cyklistów
- upamiętnieni

Odpowiadając na odezwę Rady Obrony Państwa z 3 lipca 1920 r. wzywającą do zaciągania się w szeregi armii, Warszawskie Towarzystwo Cyklistów, podobnie jak inne organizacje społeczne, podjęło trud walki z wrogiem.

W chwili zagrożenia Warszawy członkowie WTC stworzyli liczący około 60 kolarzy pluton łącznikowy oraz dwa plutony sanitarne Czerwonego Krzyża, które niosły pomoc medyczną na terenie Warszawy. Pluton łącznikowy zapewniać miał łączność Wojskowego Gubernatora Stolicy z oddziałami walczącymi bezpośrednio na froncie. Wchodzący w skład plutonu kolarze dostarczali rozkazy do oddziałów oddalonych od stolicy o 40-50 kilometrów, Członkowie WTC dostarczyli na front ok. 400 rozkazów, a wyrazem uznania dla dokonań członków WTC w czasie bitwy warszawskiej jest Rozkaz nr 2 gen. Eugeniusza Rodziewicza, Dowódcy Artylerii przy Wojskowym Gubernatorze Stolicy z 28 sierpnia 1920 r., w którym składa on podziękowania dla prezesa WTC Stanisława Bliklego oraz dla wszystkich członków WTC. W podziękowaniu kierowanym do członków WTC, których nazywał „dzielnymi, mężnymi, niezmordowanymi kolegami bojowymi” gen. E. Rodziewicz pisał: „Przykładem owocnej współpracy obywatela z żołnierzem jest stanowisko Towarzystwa Cyklistów Warszawskich, które może wpisać w pamiętniki swego życia sportowego zaszczytny udział w historycznej obronie st. m. Warszawy w sierpniu 1920 r.”.

Formalnie, członkowie WTC nie wchodzili bezpośrednio w skład Armii Ochotniczej, lecz działali podlegając Wojskowemu Gubernatorstwu Warszawy, które zostało utworzone 29 lipca 1920 r., w chwili bezpośredniego zagrożenia stolicy, a zlikwidowane 28 września 1920 r. Gubernator, którym mianowany został gen. Franciszek Latinik pełnił funkcje dowódcy wojskowego oraz zwierzchnika administracji cywilnej. Jego zadaniem było przygotowanie stolicy do obrony (m.in. ufortyfikowanie trójkąta Modlin-Zegrze-Warszawa), zapewnienie bezpieczeństwa i porządku w mieście. Wobec ograniczonych możliwości technicznej łączności oddziałów frontowych z dowództwem artylerii WGW, członkowie WTC działając bezpośrednio w trudnych warunkach dynamicznie zmieniającego się frontu, odegrali ważną rolę w sprawnej komunikacji między dowództwem a frontem.

Mimo, że członkowie WTC nie wstąpili jako całe stowarzyszenie w szeregi Armii Ochotniczej, to ich udział w wielkiej armii ochotników, którzy stanęli do obrony Warszawy i Ojczyzny w szeregach armii oraz różnego rodzaju formacji pomocniczych, a także wykazane przez nich męstwo i zasługi wydają się niepodważalne oraz godne upamiętnienia.